

Egyed Emese versei

Fölvétel

*nézd a bohócfejú lángot
rögzítőben az álmod
filmhívóban az éjjél
sírj mielőtt hazatérnél*

*sírj csönd harangjai szólnak
cirkusz ezüstje leolvad
fényből az árnyék kiválik
szó kihuny pernye világít*

Másolat

*Átalakultak szimbólumaink.
Talpon száradt el a délcegfenyő,
világtalana csillagrúgó táltos.
A várrom körül szemétszag, meleg,
kifáradtak a legendás szelek,
s napjainkfölött—ő, ki ő? Ki ő! —
fáradhatatlan éhes héja szálldos.*

*A farkashorda törvényei közt
nincs víz, nincsen só gyöngye szarvasoknak:
csapásaikat önként hagyják el.*

*Csönd, csönd, csönd, alkony: szabadság
fűrösz
otthonuk-vesztett, elvadult tinókat,
s idegen szavú madár énekel.*

Szélhárfa

*Kék hárfahúrok, vízesés, madarak esti csöndje,
hazaföld talpad alatt, világfa tejút-törzse
és lebbenő árnyalakok — idegenek, barátok;
töredező párkányzatok, csupa gazdátlan zálog,
kaszáló szíromkönnyei,
virágzó somfák berkei,
árvák maradtok, árvák!
Valami végleg elveszett,
táncuk leszálló levelek
még csöndesebben járnak.
Fehér köved mély kútba hullt, sokára csobban,
idegen,*

*soká visszhangzik még a múlt —
kék akkord hárfaidegen.*

Harmat

*Úgy tudsz, kedvesem, rólam, mint a bor
a tavaszról: valami összeköt.
Nem érdemes kutatni, mi. Rabol
s ajándékoz kénye szerint a föld,
ragyog és elborul az ég velünk.
Csöndes a szív, az árapály dobog,*

a dal harmatcsöpp, pókfonálon csüng.

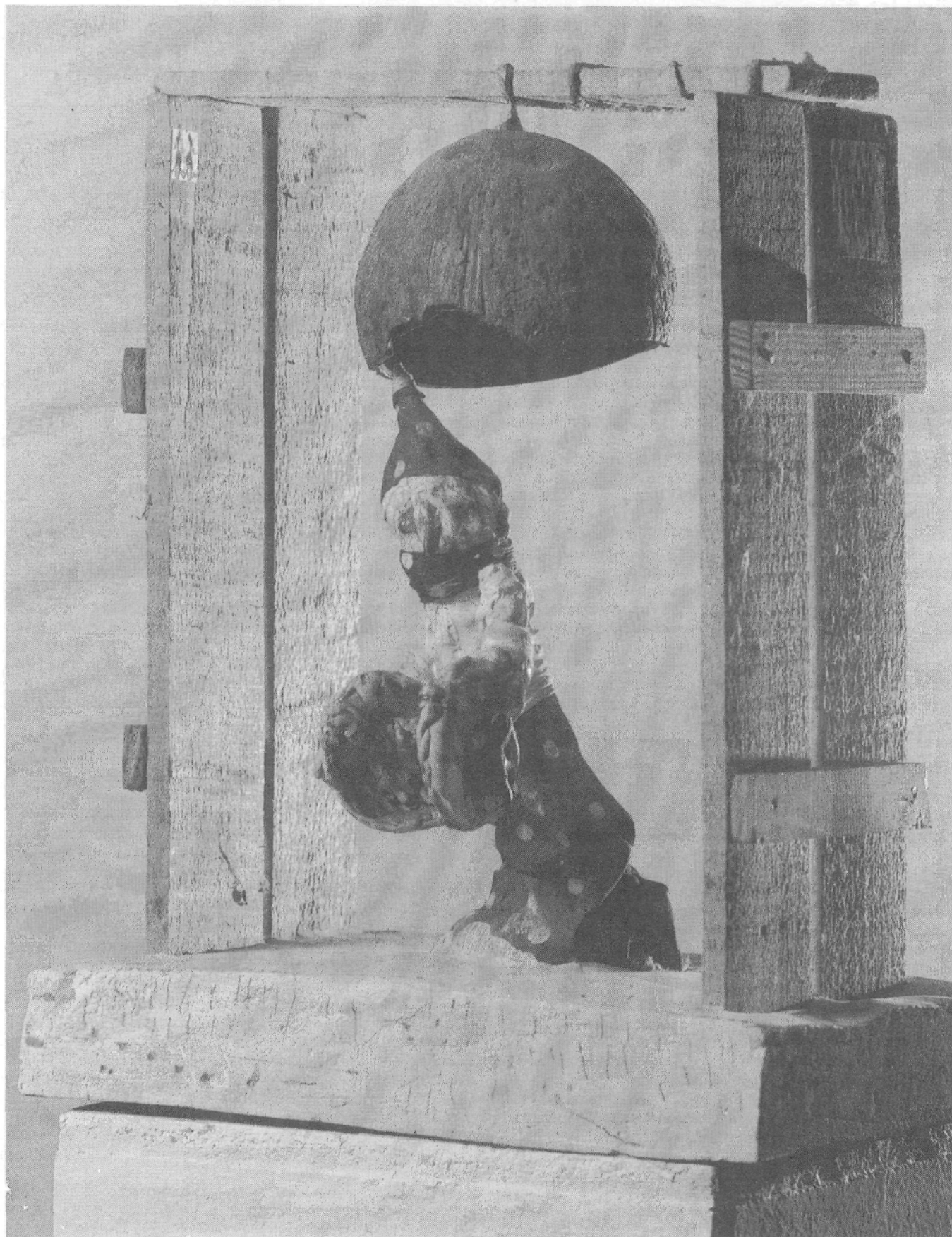
*Hajótalan, sirálytalan, nehéz
vizek sodornak, számvetésem kész,
s hiszem: öröm leszek, párpillanatnyi kincs
— bor vagy sugár—,hozzád közel egészen:*

csöppnyi világban, harmatkölteményben.

Hiába

*Drótlepke. Átrepült az ablakon.
A semmi üvegének ütközött.
Homályos csönd gyújt tüzet, dalom
már nem vergődik szélbogok között.*

*már nem vergődik, tenyeredbe hull.
Fogadd el: nem kötelez semmire.
Szirom volt? Pernye. Szóüzezen túl
ötlet sugallta, sóhaj ejti le.*

Dr. Letérdreidre